ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๑๓/๒๕๖๖

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑

เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๗๒ (๒/๒๕๖๖) เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๒๕/๒๕๖๓ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

วรวิทย์ เจนธนากุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

เรื่อง

การนำเสนองบการเงิน

คำนำ

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ฉบับรวมเล่มปี 2566 (IAS 1: Presentation of Financial Statements (Bound volume 2023 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องมาจาก
2566	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 10 54 82 114 117 122 และ 139ต เพิ่มย่อหน้าที่ 117ก ถึง 117จ และ 139ธ ถึง 139บ และตัดย่อหน้าที่ 118 119 และ 121	• การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี • มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย
2565	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2564	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2563	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 15 19 ถึง 20 23 ถึง 24 28 และ 89 และเพิ่มย่อหน้าที่ 139ถ และ 139ท	• การแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน • คำนิยามของความมีสาระสำคัญ
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 123 และ 139ด และแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

เรื่อง

การนำเสนองบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	**1**
ขอบเขต	**2**
คำนิยาม	**7**
งบการเงิน	**9**
จุดมุ่งหมายของงบการเงิน	**9**
งบการเงินฉบับสมบูรณ์	**10**
ข้อพิจารณาโดยทั่วไป	**15**
โครงสร้างและเนื้อหา	**47**
ความนำ	**47**
การระบุชื่องบการเงิน	**49**
งบฐานะการเงิน	**54**
งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	**81ก**
งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ	**106**
งบกระแสเงินสด	**111**
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	**112**
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านและวันถือปฏิบัติ	**139**
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม	**140**

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 140 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด*

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1
เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน*

วัตถุประสงค์

1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเกณฑ์การนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มั่นใจว่างบการเงินดังกล่าวจะสามารถเปรียบเทียบได้กับงบการเงินในรอบระยะเวลาก่อน ๆ ของกิจการและงบการเงินของกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดโดยรวมของการนำเสนองบการเงิน แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างและข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับเนื้อหาที่ต้องแสดงในงบการเงิน

ขอบเขต

2 **มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับการจัดทำและนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน**

3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดในการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยสำหรับรายการที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

4 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับโครงสร้างและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง *การรายงานทางการเงินระหว่างกาล* อย่างไรก็ตาม งบการเงินระหว่างกาลดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 15 ถึง 35 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินของทุกกิจการโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นกิจการซึ่งจำเป็นต้องนำเสนองบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม* และงบการเงินเฉพาะกิจการตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง *งบการเงินเฉพาะกิจการ*

5 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้นิยามที่เหมาะสมสำหรับกิจการซึ่งแสวงหากำไรทั้งของภาครัฐและภาคธุรกิจ หากกิจการซึ่งมีกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไรในภาคธุรกิจหรือภาครัฐ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปใช้ กิจการดังกล่าวอาจจำเป็นต้องดัดแปลงคำอธิบายที่ใช้สำหรับรายการบางบรรทัดในงบการเงิน ตลอดจนงบการเงินเหล่านั้นด้วย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

6 ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของเจ้าของตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง *การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน* (เช่น กองทุนรวม) และกิจการซึ่งทุนที่นำมาลงทุนร่วมกันไม่ถือเป็นส่วนของเจ้าของ (เช่น สหกรณ์) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการนำเสนอส่วนได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

คำนิยาม

7 คำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้

นโยบายการบัญชี	**หมายถึง**	**นิยามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* และใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ด้วยความหมายเดียวกัน**
***งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป* (ในที่นี้หมายถึง งบการเงิน)**	**หมายถึง**	**งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้งบการเงินซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องให้กิจการจัดทำรายงานที่มีการดัดแปลงตามความต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง**
ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ	**หมายถึง**	**ไม่สามารถนำไปถือปฏิบัติแม้ว่ากิจการได้ใช้ความพยายามอย่างสมเหตุสมผลทุกทางที่จะนำไปปฏิบัติ**
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	**หมายถึง**	**มาตรฐานและการตีความที่ออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ซึ่งประกอบด้วย** **1) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน** **2) มาตรฐานการบัญชี** **3) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ** **4) การตีความมาตรฐานการบัญชี**

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ความมีสาระสำคัญ	หมายถึง	**ข้อมูลมีสาระสำคัญ หากการละเว้นการแสดงข้อมูล การแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง หรือการแสดงข้อมูลแบบไม่ชัดเจนนั้น สามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงาน** ความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับธรรมชาติหรือขนาดของข้อมูล หรือทั้งสองอย่าง ในการประเมินว่าข้อมูลมีสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าด้วยตัวข้อมูลนั้นเอง หรือร่วมกับข้อมูลอื่นให้พิจารณาในบริบทของงบการเงินในภาพโดยรวม ข้อมูลมีความไม่ชัดเจนหากข้อมูลนั้นสื่อสารในลักษณะที่ทำให้เกิดผลกระทบที่คล้ายคลึงกันในการที่ละเว้นรายการ หรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงนั้นให้กับผู้ใช้งบการเงินหลัก สภาพแวดล้อมดังต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่อาจทำให้ข้อมูลมีความไม่ชัดเจนอย่างมีสาระสำคัญ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่มีสาระสำคัญซึ่งเปิดเผยในงบการเงิน แต่การเปิดเผยนั้นใช้ภาษาที่คลุมเครือหรือไม่ชัดเจน 2) ข้อมูลเกี่ยวกับรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่มีสาระสำคัญ แสดงอย่างกระจัดกระจายในงบการเงิน 3) การรวมแสดงรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันอย่างไม่เหมาะสม 4) การแยกแสดงรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันออกจากกันอย่างไม่เหมาะสม และ 5) ความเข้าใจได้ของงบการเงินลดลงซึ่งเป็นผลจากข้อมูลที่มีสาระสำคัญถูก

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ปิดบังโดยข้อมูลที่ไม่มีสาระสำคัญ จนทำให้ผู้ใช้หลักไม่สามารถพิจารณาได้ว่าข้อมูลอะไรที่มีสาระสำคัญ

ในการประเมินว่าข้อมูลสามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการที่เสนอรายงาน กิจการต้องพิจารณาจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ใช้งบการเงิน ในขณะที่ต้องพิจารณาสภาพการณ์ของกิจการเองด้วย

นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานเสนอข้อมูลโดยตรงต่อพวกเขาได้และต้องเชื่อถืองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินส่วนใหญ่ที่พวกเขาต้องการ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงเป็นผู้ใช้หลักของงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปโดยตรง งบการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลและผู้ใช้ที่สอบทานและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร บางครั้งแม้ผู้ใช้ที่หมั่นเพียรและได้รับทราบข้อมูลอย่างดีอาจจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือของที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

หมายเหตุประกอบงบการเงิน **ประกอบด้วย** **ข้อมูลที่แสดงเพิ่มเติมจากข้อมูลที่แสดงในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบ**

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

งบการเงินเป็นการอธิบายหรือการแยกแสดงของรายการที่นำเสนอในงบการเงินดังกล่าวและข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะรับรู้ในงบการเงินที่นำเสนอ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น **ประกอบด้วย** **รายการรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) ซึ่งไม่อนุญาตให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น**

องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นประกอบด้วย

1) การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง *ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์* และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน*)
2) การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน*)
3) ผลกำไรและขาดทุนจากการแปลงค่างบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง *ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ*)
4) ผลกำไรและขาดทุนจากเงินลงทุนในตราสารทุนที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน*

4ก) ผลกำไรและขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

5) ส่วนของผลกำไรและขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และผลกำไรและขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

6) สำหรับรายการหนี้สินบางรายการที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จำนวนของการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

7) การเปลี่ยนแปลงมูลค่าในมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก เมื่อแยกมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

8) การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด เมื่อแยกส่วนขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าและองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดออกจากกันและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาปัจจุบัน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ของสัญญาฟอร์เวิร์ดเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินเมื่อไม่นำส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไปรวมในการเลือกกำหนดเครื่องมือทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

9) รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย* ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดถูกแตกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือสำหรับจำนวนเงินที่ขจัดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นของรายการอ้างอิงที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ

10) รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยต่อทั้งหมดถูกแตกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

เจ้าของ	**หมายถึง**	**ผู้ถือตราสารที่จัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ**
กำไรหรือขาดทุน	**หมายถึง**	**ผลรวมของรายได้หักค่าใช้จ่าย แต่ไม่รวมองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น**
การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่	**หมายถึง**	**จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน ๆ ซึ่งถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาปัจจุบัน**
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	**หมายถึง**	**การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของระหว่างรอบระยะเวลา เป็นผลมาจากรายการและเหตุการณ์อื่น ๆ นอกจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับเจ้าของจากความสามารถในฐานะที่เป็นเจ้าของ** กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

8 แม้ว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จะกำหนดให้ใช้คำว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม แต่กิจการอาจใช้คำอื่นเพื่ออธิบายแทนได้ หากคำดังกล่าวมีความหมายที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้คำว่ากำไรสุทธิเพื่ออธิบายคำว่ากำไรหรือขาดทุน

8ก คำจำกัดความดังต่อไปนี้ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง *การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน* และได้นำมาใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในความหมายเฉพาะ ดังต่อไปนี้

8ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืน ที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)

8ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้กิจการมีภาระผูกพันที่จะนำส่งสินทรัพย์สุทธิตามสัดส่วนให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายเมื่อครบกำหนดชำระและถูกจัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

งบการเงิน

จุดมุ่งหมายของงบการเงิน

9 งบการเงินเป็นการนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการอย่างมีแบบแผน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่าง ๆ นอกจากนี้งบการเงินยังแสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลทรัพยากรของกิจการ เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว งบการเงินให้ข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกิจการ

9.1 สินทรัพย์

9.2 หนี้สิน

9.3 ส่วนของเจ้าของ

9.4 รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและขาดทุน

9.5 เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ และ

9.6 กระแสเงินสด

ข้อมูลเหล่านี้และข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินในการคาดการณ์เกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

10 งบการเงินฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วย

10.1 งบฐานะการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา

10.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับรอบระยะเวลา

10.3 งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของสำหรับรอบระยะเวลา

10.4 งบกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลา

10.5 หมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งประกอบด้วยข้อมูลนโยบายการบัญชีและข้อมูลที่ให้คำอธิบายอื่นที่มีสาระสำคัญ

10.5ก ข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลาก่อนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 38 และ 38ก และ

10.6 งบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง หรือการปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงินตามย่อหน้าที่ 40ก ถึง 40ง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

กิจการอาจจะใช้ชื่ออื่นสำหรับงบการเงิน นอกเหนือจากที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจะใช้ชื่อ “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” แทน “งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น”

10ก กิจการอาจแสดงงบเดียวที่รวมงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือแสดงกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแยกออกเป็นสองส่วน โดยต้องนำเสนอส่วนของกำไรหรือขาดทุนก่อนและตามด้วยส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการอาจแสดงส่วนของกำไรหรือขาดทุนไว้ในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก โดยหากเป็นเช่นนั้น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากต้องแสดงทันทีก่อนงบที่นำเสนอกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จซึ่งต้องตั้งต้นด้วยกำไรหรือขาดทุน

11 กิจการต้องนำเสนองบการเงินทั้งหมดในงบการเงินฉบับสมบูรณ์โดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน

12 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

13 กิจการหลายแห่งได้มีการนำเสนอการทบทวนทางด้านการเงินของฝ่ายบริหารเพิ่มเติม ซึ่งนอกเหนือจากงบการเงิน เพื่อพรรณนาและอธิบายถึงองค์ประกอบหลักของผลการดำเนินงานการเงิน ฐานะการเงินของกิจการ และความไม่แน่นอนที่สำคัญซึ่งกิจการเผชิญอยู่ รายงานดังกล่าวอาจรวมถึงการทบทวนเกี่ยวกับ

13.1 ปัจจัยและอิทธิพลหลักที่มีผลต่อผลการดำเนินงานการเงิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในสภาวะแวดล้อมที่กิจการดำเนินงานอยู่ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบ นโยบายการลงทุนของกิจการเพื่อดำรงและส่งเสริมผลการดำเนินงานการเงิน รวมถึงนโยบายการจ่ายปันผล

13.2 แหล่งเงินทุนของกิจการ และอัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และ

13.3 ทรัพยากรของกิจการซึ่งไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้ในงบฐานะการเงินตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

14 กิจการหลายแห่งยังนำเสนอรายงานเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบการเงิน เช่น รายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และงบมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมซึ่งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีสาระสำคัญ และเมื่อพิจารณาว่าพนักงานเป็นกลุ่มผู้ใช้งบการเงินที่สำคัญ รายงานที่นำเสนอนอกเหนือจากงบการเงินอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อพิจารณาโดยทั่วไป

การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

15 **งบการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการโดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ที่กำหนดไว้ใน *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือว่างบการเงินนั้นนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร**

16 **งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไข กิจการต้องไม่อธิบายว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ถ้างบการเงินดังกล่าวไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน**

17 ในสถานการณ์เกือบทั้งหมด งบการเงินแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและกิจการยังต้องถือปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

17.1 เลือกและนำนโยบายการบัญชีไปถือปฏิบัติตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* ซึ่งได้กำหนดลำดับชั้นของแนวทางปฏิบัติที่บังคับใช้ในการพิจารณาเลือกใช้นโยบายการบัญชีของฝ่ายบริหารในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดไว้เป็นการเฉพาะสำหรับรายการนั้น ๆ

17.2 นำเสนอข้อมูลตลอดจนนโยบายการบัญชีในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และเข้าใจได้

17.3 เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่การปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

18 **การเปิดเผยนโยบายการบัญชี การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือการจัดทำคำอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมที่กิจการใช้ ไม่ทำให้นโยบายการบัญชีนั้นเหมาะสมขึ้นมาได้**

19 **ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีข้อสรุปว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของ**

งบการเงินตามที่กำหนดใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* กิจการต้องไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 20 ในกรณีที่กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ที่บังคับใช้ที่เกี่ยวข้องกำหนดหรือไม่มีข้อห้ามการไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว

20 ในกรณีที่กิจการไม่ปฏิบัติตามที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนด ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 19 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้

20.1 ข้อสรุปของฝ่ายบริหารที่ว่า งบการเงินได้แสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดโดยถูกต้องตามที่ควร

20.2 ข้อความที่แสดงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการถือปฏิบัติ ยกเว้นเรื่องที่กิจการจำต้องไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เพื่อให้งบการเงินแสดงข้อมูลถูกต้องตามที่ควร

20.3 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่กิจการไม่ปฏิบัติตาม ธรรมชาติของการไม่ถือปฏิบัติ รวมถึงการปฏิบัติที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดสำหรับการไม่ปฏิบัติตาม เหตุผลที่หากปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวแล้วจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดอย่างมากในสถานการณ์ต่าง ๆ จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* และวิธีปฏิบัติที่กิจการเลือกใช้ และ

20.4 ผลกระทบทางการเงินของการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีต่อรายการแต่ละรายการในงบการเงินของกิจการ หากกิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาที่มีการนำเสนอนั้น

21 กรณีที่กิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดในรอบระยะเวลาก่อนแล้วส่งผลต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินรอบระยะเวลาปัจจุบัน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 20.3 และ 20.4

22 ตัวอย่างของการใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 21 ได้แก่ กิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินในรอบระยะเวลาก่อนในการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบการเงินรอบระยะเวลาปัจจุบัน

23 ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีข้อสรุปว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* แต่กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ที่บังคับใช้ที่เกี่ยวข้องไม่อนุญาตให้มีการไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ถ้าเป็นเช่นนั้น กิจการต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อลดความ

เข้าใจผิดซึ่งเกิดจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นโดยการเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้

23.1 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีปัญหา ธรรมชาติของข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเหตุผลที่ฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดอย่างมาก จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* และ

23.2 การปรับปรุงแต่ละรายการในงบการเงินสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาที่มีการนำเสนอซึ่งฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่าจำเป็นเพื่อให้งบการเงินนำเสนอข้อมูลถูกต้องตามที่ควร

24 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 19 ถึง 23 การแสดงข้อมูลในงบการเงินจะถือว่าขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินเมื่อข้อมูลที่แสดงนั้นมิได้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสภาพการณ์อื่นที่ข้อมูลนั้นนำเสนอหรือคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะนำเสนอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ในการพิจารณาว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินที่กำหนดไว้ใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* ฝ่ายบริหารของกิจการพิจารณาทุกเรื่องดังต่อไปนี้

24.1 สาเหตุที่กิจการไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงินได้ภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ และ

24.2 สถานการณ์ของกิจการมีความแตกต่างอย่างไรจากสถานการณ์ของกิจการอื่นที่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นได้ หากกิจการอื่นซึ่งอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ของกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวได้ มีข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่าการที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินย่อมจะไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดมากจนเป็นเหตุให้การปฏิบัติตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน*

การดำเนินงานต่อเนื่อง

25 ในการจัดทำงบการเงิน ฝ่ายบริหารต้องประเมินความสามารถของกิจการในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ งบการเงินต้องจัดทำขึ้นตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่ฝ่ายบริหารมีความตั้งใจที่จะชำระบัญชี หรือหยุดประกอบธุรกิจ หรือไม่มีทางเลือกที่เป็นไปได้จริงอื่นใดนอกเหนือจากชำระบัญชีหรือหยุดประกอบธุรกิจ หากจากการประเมิน

ความสามารถของกิจการในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ฝ่ายบริหารตระหนักว่ามีความไม่แน่นอนอย่างมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใดที่อาจทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยให้ทราบถึงความไม่แน่นอนดังกล่าว ในกรณีที่งบการเงินมิได้จัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง กิจการต้องเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงนี้ พร้อมทั้งเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น และเหตุผลที่ไม่อาจถือได้ว่ากิจการเป็นกิจการที่จะดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้

26 ในการประเมินความเหมาะสมของข้อสมมติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ ฝ่ายบริหารพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับอนาคตเป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ระดับของการพิจารณาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ในกรณีที่กิจการมีการดำเนินงานที่มีกำไรในอดีตและมีความพร้อมที่จะหาแหล่งเงินทุนรองรับ กิจการอาจสรุปได้ว่าการใช้หลักการดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรายละเอียด ในกรณีอื่นฝ่ายบริหารอาจต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรทั้งในปัจจุบันและจากการคาดหวังในอนาคต กำหนดการชำระคืนหนี้และแหล่งเงินทุนทดแทนที่เป็นไปได้ ก่อนที่จะสามารถสรุปได้ว่าการใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินนั้นมีความเหมาะสม

เกณฑ์คงค้าง

27 กิจการต้องจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์คงค้าง เว้นแต่เป็นข้อมูลกระแสเงินสด

28 เมื่อใช้เกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน กิจการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย (องค์ประกอบของงบการเงิน) เมื่อรายการเหล่านั้นเป็นไปตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน*

ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม

29 กิจการต้องแสดงรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ละประเภทที่มีสาระสำคัญแยกจากกันในงบการเงิน นอกจากนี้กิจการต้องแสดงรายการที่มีธรรมชาติหรือหน้าที่ไม่คล้ายคลึงกันแต่ละรายการแยกจากกันในงบการเงิน เว้นแต่รายการเหล่านั้นไม่มีสาระสำคัญ

30 งบการเงินเป็นผลของการประมวลรายการหรือเหตุการณ์อื่นจำนวนมากที่ได้รวมเป็นประเภทตามธรรมชาติหรือหน้าที่ของรายการนั้น ๆ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรวบรวมและจัดประเภทรายการค้าคือ การนำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปและจัดประเภทแล้ว ซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละรายการในงบการเงิน รายการแต่ละรายการที่ไม่มีสาระสำคัญให้นำไปรวมกับรายการอื่นเพื่อนำเสนอในงบการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างไรก็ตาม รายการที่ไม่มี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สาระสำคัญพอที่จะแยกแสดงต่างหากในงบการเงิน อาจมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะแยกแสดงต่างหากในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

30ก เมื่อปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กิจการต้องตัดสินใจ โดยพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจว่ากิจการรวมข้อมูลในงบการเงินอย่างไร ซึ่งรวมถึงหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องไม่ทำให้ความเข้าใจได้ของงบการเงินลดลงโดยการลดความชัดเจนของข้อมูลที่มีสาระสำคัญด้วยข้อมูลที่ไม่มีสาระสำคัญ หรือโดยการรวมรายการที่มีสาระสำคัญที่มีธรรมชาติหรือหน้าที่ที่แตกต่างกันไว้ด้วยกัน

31 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับกำหนดข้อมูลเฉพาะเจาะจงที่ต้องรวมอยู่ในงบการเงิน ซึ่งรวมถึงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างไรก็ดี กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะเจาะจงตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินหากข้อมูลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลนั้นไม่มีสาระสำคัญ โดยรวมถึงกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระบุรายละเอียดของข้อกำหนดเฉพาะเจาะจงหรืออธิบายว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ นอกจากนี้ กิจการต้องพิจารณาว่าต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ ในกรณีที่การปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

การหักกลบ

32 กิจการต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมีข้อกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้

33 กิจการรายงานสินทรัพย์และหนี้สิน และรายได้และค่าใช้จ่าย แยกจากกัน การหักกลบรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรืองบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก หรืองบฐานะการเงิน จะทำให้ลดความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและในการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือสภาพการณ์นั้น การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ซึ่งแสดงสุทธิจากบัญชีปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบรายการ เช่น การแสดงสินค้าคงเหลือสุทธิจากค่าเผื่อสินค้าล้าสมัย และลูกหนี้สุทธิจากค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ เป็นต้น

34 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง *รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า* กำหนดให้กิจการวัดมูลค่ารายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้าด้วยจำนวนเงินของสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น จำนวนของรายได้ที่รับรู้หักด้วยส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อจ่ายคืนภายหลังที่กิจการอนุญาตให้มี กิจการอาจมีรายการอื่น ๆ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้จากการดำเนินงานตามปกติธุรกิจ แต่เป็นรายการที่มักเกิดขึ้นควบคู่ไปกับกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจการแสดงผลของ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

รายการเหล่านั้นโดยการหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นจากรายการเดียวกัน หากการแสดงยอดสุทธิในลักษณะนี้จะช่วยสะท้อนให้เห็นเนื้อหาสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น

34.1 กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน รวมถึงเงินลงทุนและสินทรัพย์ดำเนินงาน โดยนำมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายหักจากจำนวนสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการจำหน่าย และ

34.2 รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมาณการหนี้สิน ซึ่งมีการรับรู้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* และกิจการคาดว่าจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้ข้อตกลงตามสัญญา (เช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) อาจแสดงสุทธิจากเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง

35 นอกจากนี้ ให้กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามเกณฑ์สุทธิ เช่น ผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากการถือครองเครื่องมือทางการเงินเพื่อค้า อย่างไรก็ตาม หากผลกำไรและขาดทุนดังกล่าวมีสาระสำคัญให้กิจการแสดงเป็นรายการแยกต่างหาก

ความถี่ในการรายงาน

36 กิจการต้องนำเสนองบการเงินฉบับสมบูรณ์ (รวมทั้งข้อมูลเปรียบเทียบ) อย่างน้อยปีละครั้ง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและเป็นเหตุให้กิจการนำเสนองบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลายาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาในงบการเงินดังต่อไปนี้

36.1 เหตุผลในการใช้รอบระยะเวลาที่ยาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี และ

36.2 ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินเปรียบเทียบที่แสดงในงบการเงินไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ทั้งหมด

37 โดยปกติ กิจการจะจัดทำงบการเงินขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติกิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา 52 สัปดาห์ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มิได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว

ข้อมูลเปรียบเทียบ

ข้อมูลเปรียบเทียบขั้นต่ำ

38 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลาก่อนสำหรับทุกรายการที่แสดงจำนวนเงินในงบการเงินรอบระยะเวลาปัจจุบัน กิจการต้องรวมข้อมูลเปรียบเทียบที่เป็นข้อมูลเชิงบรรยาย

และพรรณนา หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินของรอบระยะเวลาปัจจุบัน

38ก กิจการต้องแสดงงบฐานะการเงินอย่างน้อยสองงบ งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นอย่างน้อยสองงบ งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากอย่างน้อยสองงบ (ถ้ามีการนำเสนอ) งบกระแสเงินสดอย่างน้อยสองงบ งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของอย่างน้อยสองงบ และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

38ข ในบางกรณี ข้อมูลเชิงพรรรนาในงบการเงินรอบระยะเวลาก่อน ๆ ยังต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลาปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยรายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายในรอบระยะเวลาปัจจุบัน โดยที่ผลของคดียังมีความไม่แน่นอน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนและผลของคดียังไม่สิ้นสุดในขณะนี้ ผู้ใช้งบการเงินได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนและจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการในระหว่างรอบระยะเวลาเพื่อให้ความไม่แน่นอนนั้นหมดไป

ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

38ค กิจการอาจแสดงข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมจากข้อมูลเปรียบเทียบขั้นต่ำตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตราบเท่าที่ข้อมูลได้รับการจัดทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ข้อมูลเปรียบเทียบนี้อาจประกอบด้วยงบการเงินจำนวนหนึ่งหรือมากกว่าตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10 แต่ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยชุดของงบการเงินฉบับสมบูรณ์ เมื่อเป็นไปตามกรณีเช่นว่านี้ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับงบเพิ่มเติมเหล่านั้น

38ง ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนองบรอบระยะเวลาที่สามของงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (โดยนำเสนอรอบระยะเวลาปัจจุบัน รอบระยะเวลาก่อน และรอบระยะเวลาที่จะเปรียบเทียบเพิ่มเติมอีกหนึ่งรอบระยะเวลา) อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนองบรอบระยะเวลาที่สามของงบฐานะการเงิน งบกระแสเงินสดหรืองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของเปรียบเทียบ (เช่น งบการเงินเปรียบเทียบเพิ่มเติม) ทั้งนี้ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับข้อมูลเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่นำเสนอเพิ่มเติม

39–40 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทรายการใหม่

40ก กิจการต้องนำเสนองบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนเพิ่มเติมจากงบการเงินเปรียบเทียบขั้นต่ำตามย่อหน้าที่ 38ก ถ้า

40ก.1 กิจการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง ปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน และ

40ก.2 การนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทรายการใหม่มีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญต่อข้อมูลในงบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน

40ข ตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 40ก กิจการต้องแสดงงบฐานะการเงินจำนวนสามงบ ณ วันที่

40ข.1 สิ้นรอบระยะเวลาปัจจุบัน

40ข.2 สิ้นรอบระยะเวลาก่อน และ

40ข.3 เริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน

40ค เมื่อกิจการต้องนำเสนองบฐานะการเงินเพิ่มเติมตามย่อหน้าที่ 40ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 41 ถึง 44 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงหมายเหตุประกอบการเงินที่เกี่ยวข้องกับยอดยกมาในงบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน

40ง วันที่ของยอดยกมาในงบฐานะการเงินต้องเป็นวันที่ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน โดยไม่คำนึงถึงว่างบการเงินของกิจการจะแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ หรือไม่ (ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 38ค)

41 หากกิจการมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ด้วย เว้นแต่การจัดประเภทใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ กิจการต้องเปิดเผยทุกข้อดังต่อไปนี้ (รวมถึงยอด ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน)

41.1 ธรรมชาติของการจัดประเภทใหม่

41.2 จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทที่ถูกจัดประเภทใหม่ และ

41.3 เหตุผลในการจัดประเภทใหม่

42 หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้

42.1 เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนดังกล่าวได้ และ

42.2 ธรรมชาติของรายการปรับปรุงหากมีการจัดประเภทรายการใหม่

43 การทำให้ข้อมูลในงบการเงินแต่ละรอบระยะเวลาเปรียบเทียบกันได้ดียิ่งขึ้นจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินเพื่อการคาดการณ์ ในบางสถานการณ์กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะนำข้อมูลรอบระยะเวลาก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในรอบระยะเวลาปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่ได้เก็บข้อมูลในรอบระยะเวลาก่อนในลักษณะที่ทำให้กิจการสามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้ และอาจไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะสร้างตัวเลขขึ้นมาใหม่ได้

44 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ได้กำหนดวิธีการปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเมื่อกิจการเปลี่ยนนโยบายการบัญชี หรือแก้ไขข้อผิดพลาด

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ

45 กิจการต้องนำเสนอและจัดประเภทรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในทุกรอบระยะเวลายกเว้นกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

45.1 ภายหลังการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในธรรมชาติการดำเนินงานของกิจการหรือการทบทวนงบการเงินแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอและการจัดประเภทรายการในงบการเงินแบบใหม่จะทำให้การนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมยิ่งขึ้นโดยคำนึงถึงเกณฑ์การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 หรือ

45.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนองบการเงิน

46 ตัวอย่างเช่น การซื้อหรือขายกิจการที่มีนัยสำคัญหรือการทบทวนการนำเสนองบการเงินของกิจการอาจชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นจำเป็นต้องแสดงรายการแตกต่างไปจากเดิม กิจการเปลี่ยนแปลงการนำเสนองบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการนำเสนอที่เปลี่ยนไปนั้นให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากขึ้นกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน และการนำเสนอในรูปแบบใหม่นั้นยังคงใช้ต่อไปเพื่อให้งบการเงินสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนองบการเงิน กิจการจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้าที่ 41 และ 42

โครงสร้างและเนื้อหา

ความนำ

47 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลบางรายการในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) และงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ และกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลรายการอื่น ๆ ในงบการเงินดังกล่าวหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง *งบกระแสเงินสด* ได้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลกระแสเงินสด

48 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้บางครั้งใช้คำว่า “การเปิดเผย” ในความหมายกว้าง โดยมีความหมายครอบคลุมถึงรายการที่นำเสนอในงบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลยังได้มีการกำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ เว้นแต่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ มีข้อกำหนดเฉพาะไว้เป็นอย่างอื่น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะทำไว้ในงบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การระบุชื่องบการเงิน

49 กิจการต้องระบุชื่องบการเงินไว้อย่างชัดเจนและแยกออกจากข้อมูลอื่นที่นำเสนออยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน

50 มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น โดยไม่ถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่นำเสนอในรายงานประจำปี เอกสารที่ยื่นตามข้อบังคับหรือเอกสารอื่น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถแยกข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินออกจากข้อมูลอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น

51 กิจการต้องระบุชื่อส่วนประกอบของงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินแต่ละส่วนอย่างชัดเจน และยังต้องแสดงข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้อย่างเด่นชัด ซึ่งจะแสดงซ้ำกันได้ถ้าการแสดงซ้ำนั้นทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

51.1 ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นที่เป็นการระบุและการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลดังกล่าวจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อน

51.2 การระบุว่างบการเงินนั้นเป็นงบการเงินเฉพาะกิจการหรือเป็นงบการเงินของกลุ่มกิจการ

51.3 วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือรอบระยะเวลาที่ครอบคลุมงบการเงินหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน

51.4 สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 และ

51.5 จำนวนหลักที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน

52 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 51 สามารถปฏิบัติได้โดยการแสดงหัวเรื่องของหน้างบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน หัวเรื่องย่อของสดมภ์ และอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจว่าวิธีการใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น งบการเงินที่นำเสนอผ่านระบบคอมพิวเตอร์มักไม่แสดงข้อมูลแยกเป็นแต่ละหน้า ดังนั้น กิจการจึงแสดงรายการต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่รวมอยู่ในงบการเงินสามารถเข้าใจได้

53 กิจการมักแสดงจำนวนเงินไว้เป็นหลักพันหรือหลักล้านตามสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินได้ดีขึ้น กิจการสามารถทำเช่นนั้นได้ตราบใดที่กิจการได้เปิดเผยถึงระดับของการปัดเศษและการปัดเศษดังกล่าวไม่เป็นการตัดทอนข้อมูลที่มีสาระสำคัญ

งบฐานะการเงิน

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบฐานะการเงิน

54 งบฐานะการเงินต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อดังต่อไปนี้

54.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

54.2 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น

54.3 สินค้าคงเหลือ

54.4 สินทรัพย์ชีวภาพ ภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง *เกษตรกรรม*

54.5 เงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยใช้วิธีส่วนได้เสีย

54.5ก พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นสินทรัพย์ซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

54.6 สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.1 54.2 และ 54.5)

54.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

54.8 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

54.9 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

54.10 ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก*

54.11 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น

54.12 ประมาณการหนี้สิน

54.12ก พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นหนี้สินซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

54.13 หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.11 และ 54.12)

54.14 หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง *ภาษีเงินได้*

54.15 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12

54.16 หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5

54.17 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่แสดงในส่วนของเจ้าของ และ

54.18 ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

55 กิจการต้องแสดงรายการแต่ละรายการ (รวมถึงการแยกแสดงรายการที่ระบุในย่อหน้าที่ 54) หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบฐานะการเงินเพิ่มเติม ถ้าหากการแสดงรายการในลักษณะดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ

55ก เมื่อกิจการแสดงยอดรวมย่อยตามย่อหน้าที่ 55 ยอดรวมย่อยดังกล่าวต้อง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

55ก.1 ประกอบด้วยรายการที่เป็นจำนวนเงินที่รับรู้และวัดมูลค่าเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

55ก.2 แสดงและกำหนดชื่อในลักษณะที่ทำให้รายการที่เป็นยอดรวมย่อยดังกล่าวมีความชัดเจนและสามารถเข้าใจได้

55ก.3 มีความสม่ำเสมอกันในแต่ละรอบระยะเวลาที่รายงานเป็นไปตามย่อหน้าที่ 45 และ

55ก.4 ไม่แสดงให้เด่นชัดไปกว่ายอดรวมย่อยและยอดรวมที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับงบฐานะการเงิน

56 เมื่อกิจการแยกแสดงการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินในงบฐานะการเงินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน

57 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบของการแสดงรายการ รายการต่าง ๆ ตามย่อหน้าที่ 54 เป็นเพียงการกำหนดไว้อย่างง่ายตามธรรมชาติและหน้าที่ที่มีความแตกต่างเพียงพอที่จะรองรับการแยกแสดงแต่ละรายการในงบฐานะการเงิน นอกจากนี้

57.1 รายการแต่ละบรรทัดควรมีการแยกแสดง หากขนาด ธรรมชาติ หรือหน้าที่ของแต่ละรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันนั้น มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการ และ

57.2 คำอธิบายและการเรียงลำดับการแสดงรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามธรรมชาติและรายการของกิจการ เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในฐานะการเงินของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจเปลี่ยนแปลงคำอธิบายรายการข้างต้นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน

58 การใช้วิจารณญาณว่ารายการใดที่แยกแสดงเพิ่มเติมให้พิจารณาโดยถือเกณฑ์ดังนี้

58.1 ธรรมชาติและสภาพคล่องของสินทรัพย์

58.2 การใช้งานของสินทรัพย์ภายในกิจการ และ

58.3 จำนวนเงิน ธรรมชาติ และจังหวะเวลาของหนี้สิน

59 การใช้เกณฑ์วัดมูลค่าที่ต่างกันสำหรับสินทรัพย์ต่างประเภทกันเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์นั้นมีธรรมชาติและหน้าที่ต่างกัน ดังนั้น กิจการจึงแสดงสินทรัพย์แต่ละรายการนั้นแยกจากกัน ตัวอย่างเช่น สินทรัพย์แต่ละประเภทในกลุ่มที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สามารถแสดงในราคาทุนหรือราคาที่ตีใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน

60 กิจการต้องแยกแสดงสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนในงบฐานะการเงินตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 66 ถึง 76 เว้นแต่การแสดงรายการตามสภาพคล่องจะมีความน่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมาก หากกิจการปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้ สินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดต้องแสดงตามลำดับของสภาพคล่อง

61 ไม่ว่าสินทรัพย์และหนี้สินจะนำเสนอไว้ด้วยวิธีใดก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยจำนวนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน สำหรับรายการสินทรัพย์และหนี้สิน แต่ละบรรทัดซึ่งได้รวมยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระดังนี้

61.1 ไม่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน และ

61.2 เกินกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน

62 หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินออกเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบฐานะการเงินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ โดยการแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องออกจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทในลักษณะนี้ทำให้สินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด

63 กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องได้ดีกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน

64 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 60 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงอื่นตามลำดับสภาพคล่องก็ได้ หากการแสดงควบคู่นั้นให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมากกว่า

65 ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่ากิจการจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน* กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวันครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงินรวมถึง เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินเช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการจะชำระหนี้สิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็นรายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน

สินทรัพย์หมุนเวียน

66 กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อสินทรัพย์นั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

66.1 คาดว่าจะได้รับประโยชน์ หรือตั้งใจสำหรับขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

66.2 ถือสินทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ถือไว้เพื่อค้า

66.3 คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน หรือ

66.4 สินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7) และไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สินภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

67 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้คำว่า “ไม่หมุนเวียน” ให้หมายรวมถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีธรรมชาติที่เป็นระยะยาว และมิได้มีข้อห้ามในการใช้คำอธิบายอื่นหากคำที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจน

68 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ซื้อสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายรวมถึง สินทรัพย์ต่าง ๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้ไป หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจาก รอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินบางรายการที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อค้า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

หนี้สินหมุนเวียน

69 หนี้สินจะจัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

69.1 คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ

69.2 ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า

69.3 ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือ

69.4 กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 73) หากคู่สัญญามีทางเลือกให้จ่ายชำระหนี้โดยการออกตราสารทุน ระยะเวลาการชำระหนี้ไม่มีผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

70 หนี้สินหมุนเวียนบางประเภท เช่น เจ้าหนี้การค้า รายการคงค้างบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงาน และต้นทุนดำเนินงานอื่น เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ กิจการจัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบกำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกตินี้ให้ถือปฏิบัติเหมือนกันกับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ สำหรับกรณีที่กิจการไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน

71 หนี้สินหมุนเวียนอื่น เป็นหนี้สินที่การชำระไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ แต่มีกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินบางประเภทที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อค้า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าหนี้การค้า สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการใช้เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว (นั่นคือมิได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานให้ถือเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 74 และ 75

72 กิจการจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานเป็นหนี้สินหมุนเวียน ถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อดังต่อไปนี้

72.1 เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้สินจะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน และ

72.2 มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่หรือวางกำหนดเวลาการจ่ายเงินใหม่ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

72ก ถึง 72ข (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

73 ภายใต้เงื่อนไขการกู้ยืมในปัจจุบัน หากกิจการคาดหวังและมีสิทธิในการดำเนินการที่จะชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่ที่มีอายุอย่างน้อย 12 เดือน หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิมออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน ภาระผูกพันนั้นจัดประเภทเป็นไม่หมุนเวียนแม้ว่าภาระผูกพันเดิมนั้นมีกำหนดชำระภายในระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่มีสิทธิในการดำเนินการที่ชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่หรือต่ออายุภาระผูกพันเดิม (เช่น ไม่มีข้อตกลงในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่) ทั้งนี้โดยไม่พิจารณาความสามารถของกิจการในการชำระภาระผูกพันเดิมโดยการก่อหนี้สินใหม่ และภาระผูกพันนั้นจัดประเภทเป็นหมุนเวียน

74 หากก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการละเมิดเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว ซึ่งเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่จ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการจัดประเภทหนี้สินนั้นเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เจ้าหนี้ตกลงที่จะไม่เรียกคืนหนี้นั้นทั้งที่ได้มีการละเมิดเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ดังกล่าว

75 อย่างไรก็ตาม หากภายในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผู้ให้กู้ตกลงที่จะผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไข ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้จะไม่สามารถเรียกร้องให้จ่ายชำระหนี้คืนในทันที กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

75ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

76 ในส่วนของเงินกู้ยืมที่จัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียน หากมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือว่าเข้าเงื่อนไขที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง *เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน*

76.1 มีการชำระเงินกู้ยืมเดิมโดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่

76.2 มีการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว และ

76.3 เจ้าหนี้ผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ยืมระยะยาว

76ก ถึง 76ข (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

77 กิจการต้องเปิดเผยการจัดประเภทรายการย่อยในงบฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินของรายการที่นำเสนอในงบการเงิน โดยจัดประเภทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของกิจการ

78 รายละเอียดที่แสดงในการจัดประเภทย่อยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ขนาด ธรรมชาติ และหน้าที่ของจำนวนที่เกี่ยวข้องนั้น กิจการยังใช้ปัจจัยที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 58 ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประเภทย่อย ซึ่งการเปิดเผยรายการแต่ละรายการจะมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น

78.1 รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

78.2 ลูกหนี้ ให้แยกแสดงเป็นลูกหนี้การค้า ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น

78.3 สินค้าคงเหลือ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง *สินค้าคงเหลือ* เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย วัสดุการผลิต วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป

78.4 ประมาณการหนี้สิน ให้แยกแสดงเป็นประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน และประมาณการหนี้สินอื่น และ

78.5 ส่วนทุนของเจ้าของ และสำรองต่าง ๆ ให้แยกแสดงเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่าง ๆ

79 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในงบฐานะการเงิน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

79.1 สำหรับหุ้นทุนแต่ละประเภท

79.1.1 จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน

79.1.2 จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า

79.1.3 ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือเปิดเผยว่าหุ้นไม่มีราคาตราไว้

79.1.4 รายการกระทบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา

79.1.5 สิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน

79.1.6 หุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อย หรือบริษัทร่วมของกิจการ และ

79.1.7 หุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิหรือตามสัญญาการขายหุ้น พร้อมเงื่อนไขและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง และ

79.2 คำอธิบายถึงธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของเจ้าของ

80 กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 79.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาสำหรับแต่ละรายการในส่วนของเจ้าของ ตลอดจนสิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของส่วนได้เสียของเจ้าของ แต่ละประเภท

80ก ถ้ากิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ของรายการดังต่อไปนี้

80ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนจัดประเภทเป็นตราสารทุน หรือ

80ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่เพิ่มภาระผูกพันให้แก่กิจการในการที่จะส่งมอบสินทรัพย์สุทธิของกิจการตามสัดส่วนของหุ้น เฉพาะส่วนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ จัดประเภทเป็นตราสารทุน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

โดยจัดประเภทระหว่างหนี้สินทางการเงินและส่วนของเจ้าของ กิจการต้องเปิดเผยจำนวนการจัดประเภทรายการใหม่ทั้งการจัดเข้าและการย้ายออกจากแต่ละประเภท (หนี้สินทางการเงินหรือส่วนของผู้ถือหุ้น) จังหวะเวลาและเหตุผลการจัดประเภทรายการใหม่นั้น

งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

81 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

81ก งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ต้องแสดงรายการเพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ดังนี้

81ก.1 กำไรหรือขาดทุน

81ก.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวม

81ก.3 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับรอบระยะเวลา ซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ถ้ากิจการแสดงงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก ส่วนของกำไรหรือขาดทุนต้องไม่แสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

81ข กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เพื่อเป็นการจัดสรรส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับรอบระยะเวลา

81ข.1 กำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาที่เป็นของ

81ข.1.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

81ข.1.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

81ข.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับรอบระยะเวลาที่เป็นของ

81ข.2.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

81ข.2.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

ถ้ากิจการแสดงกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก กิจการต้องนำเสนอข้อมูลตามย่อหน้า 81ข.1 ในงบดังกล่าว

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรือในงบกำไรขาดทุน

82 นอกเหนือจากรายการที่ต้องแสดงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรืองบกำไรขาดทุนต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินสำหรับรอบระยะเวลา สำหรับรายการดังต่อไปนี้

82.1 รายได้ โดยแยกแสดง

82.1.1 ดอกเบี้ยรับที่คำนวณโดยวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง และ

82.1.2 รายได้จากการประกันภัย (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

82.1ก ผลกำไรและขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

82.1ข ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)

82.1ค รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)

82.2 ต้นทุนทางการเงิน

82.2ก ผลขาดทุนจากการด้อยค่า (รวมถึงการกลับรายการผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า) ตามที่กำหนดในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

82.2ข รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)

82.2ค รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้(ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)

82.3 ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย

82.3ก ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินที่เคยบันทึกไว้กับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ หากสินทรัพย์ทางการเงินถูกจัดประเภทรายการใหม่โดยเปลี่ยนประเภทจากการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายเป็นการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

82.3ข ผลกำไรหรือขาดทุนสะสมที่เคยบันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นซึ่งถูกจัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุน หากสินทรัพย์ทางการเงินถูกจัดประเภทใหม่โดยเปลี่ยนประเภทจากการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเป็นการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

82.4 ค่าใช้จ่ายภาษี

82.5 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

82.5ก ยอดรวมของการดำเนินงานที่ยกเลิกซึ่งแสดงเป็นจำนวนเดียว (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5)

82.6–82.9 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

82ก กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องแสดงรายการรายบรรทัดสำหรับจำนวนเงินสำหรับรอบระยะเวลา ดังต่อไปนี้

82ก.1 รายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในย่อหน้าที่ 82ก.2) โดยจัดประเภทตามธรรมชาติของรายการ และตามการจัดกลุ่มซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กำหนดไว้ว่า

82ก.1.1 จะไม่มีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และ

82ก.1.2 จะมีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลังเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจง

82ก.2 ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทร่วมและการร่วมค้าตามวิธีส่วนได้เสีย โดยแบ่งเป็นกลุ่มของรายการที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กำหนดไว้ว่า

82ก.2.1 จะไม่มีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และ

82ก.2.2 จะมีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลังเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจง

83 – 84 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

85 กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติม (รวมถึงการแยกแสดงรายการที่ระบุในย่อหน้าที่ 82) หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ถ้าการแสดงรายการเหล่านั้นทำให้มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

85ก เมื่อกิจการแสดงยอดรวมย่อยตามย่อหน้าที่ 85 ยอดรวมย่อยดังกล่าวต้อง

85ก.1 ประกอบด้วยรายการที่เป็นจำนวนเงินที่รับรู้และวัดมูลค่าเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

85ก.2 แสดงและกำหนดชื่อในลักษณะที่ทำให้รายการที่เป็นยอดรวมย่อยดังกล่าวมีความชัดเจนและสามารถเข้าใจได้

85ก.3 มีความสม่ำเสมอกันในแต่ละรอบระยะเวลาที่รายงานเป็นไปตามย่อหน้าที่ 45 และ

85ก.4 ไม่แสดงให้เด่นชัดไปกว่ายอดรวมย่อยและยอดรวมที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับการแสดงกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

85ข กิจการต้องแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ที่เป็นการกระทบยอดสำหรับยอดรวมย่อยตามย่อหน้าที่ 85 กับยอดรวมย่อยหรือยอดรวมที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับงบดังกล่าว

86 เนื่องจากผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ รายการ และเหตุการณ์อื่นๆ ของกิจการ มีความแตกต่างในเรื่องของความถี่ ความเป็นไปได้ที่จะเกิดผลกำไรหรือขาดทุน และความสามารถคาดการณ์ได้ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของผลการดำเนินงานการเงินจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผลการดำเนินงานการเงินที่เกิดขึ้นและยังช่วยในการคาดหมายผลการดำเนินงานการเงินในอนาคตของกิจการ กิจการมีการแสดงรายการแต่ละบรรทัดเพิ่มเติม

ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และการแก้ไขคำอธิบายที่ใช้และจัดเรียงลำดับรายการใหม่ หากการกระทำดังกล่าวจำเป็นต่อการอธิบายองค์ประกอบของผลการดำเนินงานการเงิน โดยปัจจัยที่นำมาพิจารณารวมถึง ความมีสาระสำคัญ ธรรมชาติ และหน้าที่ของแต่ละรายการของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจมีการแก้ไขคำอธิบายเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นอกจากนี้ รายการรายได้และค่าใช้จ่ายจะนำมาหักกลบกันไม่ได้ ยกเว้นจะเข้าตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 32

87 กิจการต้องไม่แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายเป็นรายการพิเศษ ไม่ว่าจะแสดงในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

กำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลา

88 กิจการต้องรับรู้รายการรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุนเว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น

89 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับระบุสถานการณ์ที่กิจการสามารถรับรู้รายการนอกกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาปัจจุบัน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ระบุสถานการณ์ 2 สถานการณ์ คือ การแก้ไขข้อผิดพลาด และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ กำหนดหรืออนุญาตให้องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เข้าเกณฑ์ตามคำนิยามของรายได้หรือค่าใช้จ่ายใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* แยกออกจากกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 7)

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับรอบระยะเวลา

90 กิจการต้องเปิดเผยจำนวนของภาษีเงินได้ที่เกี่ยวกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ ไม่ว่าจะเป็นในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

91 กิจการอาจแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

91.1 แสดงยอดสุทธิจากผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ

91.2 แสดงยอดก่อนหักผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง พร้อมแสดงยอดที่เป็นยอดรวมภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับรายการนั้น

ถ้ากิจการเลือกที่จะปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.2 กิจการต้องปันส่วนภาษีระหว่างรายการที่อาจถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และรายการที่จะไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง

92 กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

93 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ระบุว่าเมื่อใดจำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน และการจัดประเภทดังกล่าวจะทำได้หรือไม่

การจัดประเภทดังกล่าวได้ถูกอ้างอิงไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ว่าเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ โดยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ รวมถึงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน ซึ่งจำนวนดังกล่าวอาจถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เป็นกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน โดยกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นนั้นต้องหักออกจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาที่กำไรที่เกิดขึ้นจริงถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน เพื่อหลีกเลี่ยงการรวมรายการดังกล่าวซ้ำในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม

94 กิจการอาจแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ในการแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหลังจากการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้อง

95 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการขายหน่วยงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21) และเมื่อการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่คาดการณ์ไว้บางรายการส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 6.5.11.4 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)

96 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 หรือการวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ของพนักงานที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 องค์ประกอบเหล่านี้จะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่จัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาต่อมา การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์อาจโอนเข้ากำไรสะสมในรอบระยะเวลาต่อมา เมื่อกิจการใช้สินทรัพย์หรือตัดสินทรัพย์ออกจากบัญชี (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่จะไม่เกิดขึ้นหากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก (หรือองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด หรือส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงิน) ส่งผลต่อจำนวนที่เคยได้รับการตัดออกจากเงินสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือจากองค์ประกอบที่แสดงแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของ ตามลำดับ แล้วนำไปรวมกับส่วนที่เป็นราคาทุนเริ่มแรกหรือมูลค่าตามบัญชีอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น จำนวนดังกล่าวจะโอนไปยังสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยตรง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

97 สำหรับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีสาระสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยธรรมชาติและจำนวนแยกสำหรับแต่ละรายการ

98 สถานการณ์ที่ทำให้กิจการมีการเปิดเผยรายการรายได้และค่าใช้จ่ายแยกแต่ละรายการ รวมถึง

98.1 การลดมูลค่าสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หรือการลดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ให้เป็นมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน รวมทั้งการกลับรายการลดมูลค่าดังกล่าว

98.2 การปรับโครงสร้างกิจกรรมของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินที่ได้ตั้งไว้สำหรับต้นทุนในการปรับโครงสร้างดังกล่าว

98.3 การจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

98.4 การจำหน่ายเงินลงทุน

98.5 การดำเนินงานที่ยกเลิก

98.6 การยุติของคดีทางกฎหมาย และ

98.7 การกลับรายการประมาณการหนี้สิน

99 กิจการต้องนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้การจัดประเภทตามธรรมชาติหรือตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการที่ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากกว่า

100 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการนำเสนอการวิเคราะห์ตามย่อหน้าที่ 99 ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

101 กิจการจัดประเภทย่อยค่าใช้จ่ายเพื่อเน้นให้เห็นถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของผลการดำเนินงานการเงินซึ่งอาจแตกต่างกันในด้านความถี่ของการเกิดรายการ โอกาสและการคาดคะเนผลกำไรหรือขาดทุน รายละเอียดดังกล่าวกิจการเลือกนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามลักษณะหรือตามหน้าที่ก็ได้

102 รูปแบบแรกของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีธรรมชาติค่าใช้จ่าย กิจการรวมค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน (เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าซื้อวัตถุดิบ ค่าขนส่ง ผลประโยชน์ของพนักงาน และค่าโฆษณา) โดยไม่มีการปันส่วนระหว่างหน่วยงานภายในกิจการ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้อาจง่ายต่อการปฏิบัติ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องปันส่วนค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายนั้น ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายเป็นดังนี้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

รายได้		X
รายได้อื่น		X
การเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ	X	
วัตถุดิบและวัตถุสิ้นเปลืองที่ใช้ไป	X	
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน	X	
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	X	
ค่าใช้จ่ายอื่น	X	
รวมค่าใช้จ่าย		(X)
กำไรก่อนภาษี		X

103 รูปแบบที่สองของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีหน้าที่ค่าใช้จ่าย หรือ วิธีต้นทุนขาย และจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนขาย เช่น ต้นทุนของกิจกรรมการกระจายสินค้าหรือกิจกรรมการบริหาร ตามวิธีนี้กิจการต้องเปิดเผยต้นทุนขายแยกจากค่าใช้จ่ายอื่นเป็นอย่างน้อย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ให้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องแก่ผู้ใช้งบการเงินมากกว่าการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติ แต่การปันส่วนต้นทุนแก่หน่วยงานต่างๆ อาจต้องอาศัยการปันส่วนที่ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนและใช้วิจารณญาณอย่างมาก ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่เป็นดังนี้

รายได้	X
ต้นทุนขาย	(X)
กำไรขั้นต้น	X
รายได้อื่น	X
ต้นทุนในการจัดจำหน่าย	(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น	(X)
กำไรก่อนภาษี	X

104 กิจการที่แสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับธรรมชาติของค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย และค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน

105 การเลือกระหว่างวิธีหน้าที่ค่าใช้จ่ายและวิธีธรรมชาติค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับปัจจัยในอดีตและปัจจัยของ อุตสาหกรรมรวมทั้งธรรมชาติของกิจการ ทั้งสองวิธีชี้ให้เห็นว่าต้นทุนเหล่านั้นอาจผันแปรกับปริมาณการขายหรือการผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อมของกิจการ เนื่องจากการนำเสนอแต่ละวิธี มีข้อดีสำหรับประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงกำหนดให้ฝ่ายบริหาร

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

เลือกการนำเสนอที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องมากกว่า อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติค่าใช้จ่าย มีประโยชน์ต่อการคาดคะเนกระแสเงินสดในอนาคต หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามลักษณะตามย่อหน้าที่ 104 คำว่า “ผลประโยชน์ของพนักงาน” มีความหมายเดียวกับคำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19

งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ

106 กิจการต้องนำเสนองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 10 ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

106.1 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับรอบระยะเวลา ซึ่งแสดงจำนวนรวมที่จัดสรรให้แก่ส่วนของผู้เป็นเจ้าของซึ่งเป็นบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกออกจากกัน

106.2 สำหรับแต่ละองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของ ผลกระทบของการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลังตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และ

106.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

106.4 สำหรับองค์ประกอบแต่ละรายการของส่วนของเจ้าของ การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา ให้เปิดเผยแยกต่างหากสำหรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลจาก (เป็นอย่างน้อย)

106.4.1 กำไรหรือขาดทุน

106.4.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ

106.4.3 รายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงเงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

106ก สำหรับแต่ละรายการของส่วนของเจ้าของ กิจการต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในแต่ละรายการไม่ว่าจะเป็นรายการในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 106.4.2)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

107 กิจการต้องแสดงจำนวนเงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลาในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน พร้อมทั้งแสดงจำนวนเงินปันผลต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง

108 ในย่อหน้าที่ 106 องค์ประกอบของส่วนของเจ้าของรวมถึงแต่ละประเภทของการจัดสรรส่วนของเจ้าของ ยอดสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม

109 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของของกิจการระหว่างวันเริ่มต้นของกับวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสะท้อนให้เห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา และต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลาที่เป็นตัวแทนของจำนวนรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่ม การซื้อคืนหุ้นทุนของกิจการ และการจ่ายปันผล)

110 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กำหนดให้การปรับย้อนหลังเป็นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ด้วยวิธีปรับย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ ยกเว้นในการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนดให้ใช้วิธีอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ยังได้กำหนดให้การแก้ไขงบการเงินเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด ทำการปรับย้อนหลัง หากทำได้ในทางปฏิบัติ โดยการปรับย้อนหลังและการปรับงบการเงินย้อนหลังไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ แต่เป็นการปรับปรุงกำไรสะสมยกมา ยกเว้นว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ จะกำหนดให้เป็นการปรับย้อนหลังขององค์ประกอบอื่นในส่วนของเจ้าของ ย่อหน้าที่ 106.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปรับปรุงรวมของแต่ละองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในนโยบายการบัญชี แยกออกจากการแก้ไขข้อผิดพลาดในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ โดยกิจการต้องเปิดเผยยอดปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาของรอบระยะเวลาก่อนและวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา

งบกระแสเงินสด

111 ข้อมูลกระแสเงินสดช่วยให้เกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด และความต้องการใช้กระแสเงินสดของกิจการแก่ผู้ใช้งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 กำหนดข้อบังคับในการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลกระแสเงินสด

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

112 หมายเหตุประกอบงบการเงินต้อง

112.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะที่กิจการใช้ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 117 ถึง 124

112.2 เปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ที่ไม่ได้นำเสนอไว้ที่ใดในงบการเงิน และ

112.3 ให้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่ไม่ได้นำเสนอไว้ที่ใดในงบการเงิน แต่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น

113 กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ โดยในการกำหนดลักษณะที่เป็นระบบนั้น กิจการต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อความเข้าใจได้และการเปรียบเทียบกันได้ของงบการเงิน โดยแต่ละรายการที่ปรากฏในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด กิจการต้องมีการอ้างอิงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

114 ตัวอย่างของการเรียงลำดับอย่างเป็นระบบหรือการจัดกลุ่มของหมายเหตุประกอบงบการเงิน รวมถึง

114.1 การให้ความสำคัญกับขอบเขตของกิจกรรมที่กิจการพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับความเข้าใจได้ของผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงินของกิจการมากที่สุด เช่น การจัดกลุ่มข้อมูลกิจกรรมดำเนินงานบางกิจกรรมเข้าด้วยกัน

114.2 การจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่วัดมูลค่าคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน เช่น สินทรัพย์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม หรือ

114.3 การจัดลำดับตามลำดับการแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและงบฐานะการเงิน เช่น

114.3.1 ข้อความที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 16)

114.3.2 ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 117)

114.3.3 ข้อมูลประกอบสำหรับรายการที่แสดงในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด โดยจัดเรียงลำดับตามงบการเงินและตามลำดับของแต่ละรายการที่นำเสนอในงบการเงินนั้น และ

114.3.4 การเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งรวมถึง

114.3.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37) และข้อผูกมัดตามสัญญาซึ่งยังไม่ได้รับรู้ และ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

114.3.4.2 การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์และนโยบายการบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7)

115 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

116 กิจการอาจแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะที่กิจการเลือกใช้ แยกไว้เป็นอีกส่วนหนึ่งของงบการเงิน

การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี

117 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 7) ข้อมูลนโยบายการบัญชีจะมีสาระสำคัญหากเมื่อพิจารณาร่วมกันกับข้อมูลอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในงบการเงินของกิจการ ข้อมูลนั้นสามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

117ก ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เกี่ยวกับรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่ไม่มีสาระสำคัญ ถือว่าไม่มีสาระสำคัญและไม่จำเป็นต้องเปิดเผย อย่างไรก็ดีข้อมูลนโยบายการบัญชีอาจมีสาระสำคัญด้วยเหตุจากธรรมชาติของรายการที่เกี่ยวข้องกัน เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์อื่นแม้ว่าจำนวนเงินจะไม่เป็นสาระสำคัญ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าข้อมูลนโยบายการบัญชีทั้งหมดที่เกี่ยวกับรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์อื่นที่มีสาระสำคัญจะถือว่ามีสาระสำคัญด้วยตนเอง

117ข ข้อมูลนโยบายการบัญชีคาดว่าจะมีสาระสำคัญ หากผู้ใช้งบการเงินของกิจการต้องการข้อมูลดังกล่าวเพื่อเข้าใจข้อมูลที่มีสาระสำคัญอื่นในงบการเงิน เช่น กิจการมีแนวโน้มที่จะถือว่าข้อมูลนโยบายการบัญชีมีสาระสำคัญต่องบการเงิน หากข้อมูลนั้นเกี่ยวกับรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่มีสาระสำคัญ และ

117ข.1 กิจการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีสาระสำคัญต่อข้อมูลในงบการเงิน

117ข.2 กิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีจากทางเลือกหนึ่งหรือหลายทางเลือกที่มาตรฐานการรายงานการเงินอนุญาต กล่าวคือ สถานการณ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ หากกิจการเลือกวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนด้วยต้นทุนเดิมแทนมูลค่ายุติธรรม

117ข.3 นโยบายการบัญชีที่พัฒนาขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินให้ถือปฏิบัติเป็นการเฉพาะ

117ข.4 นโยบายการบัญชีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กิจการถูกกำหนดให้ใช้วิจารณญาณหรือข้อสมมติที่มีนัยสำคัญในการนำนโยบายการบัญชีมาปฏิบัติ และกิจการเปิดเผยวิจารณญาณหรือข้อสมมติเหล่านั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 122 และ 125 หรือ

117ข.5 ข้อกำหนดทางการบัญชีมีความซับซ้อนและมิเช่นนั้นผู้ใช้งบการเงินของกิจการจะไม่เข้าใจรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่มีสาระสำคัญ กล่าวคือ สถานการณ์

ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นหากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินมากกว่าหนึ่งฉบับกับรายการที่มีสาระสำคัญหนึ่งประเภท

117ค ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เน้นวิธีการที่กิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินต่อสภาพแวดล้อมของกิจการเองนั้น เป็นการให้ข้อมูลเฉพาะกิจการที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินมากกว่าข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน หรือข้อมูลที่เป็นเพียงการนำข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินมาเปิดเผยซ้ำหรือโดยสรุป

117ง หากกิจการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่ไม่มีสาระสำคัญ ข้อมูลดังกล่าวต้องไม่บดบังข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ

117จ ข้อสรุปของกิจการที่ว่าข้อมูลนโยบายการบัญชีไม่มีสาระสำคัญ ไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น

118–121 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

122 นอกเหนือจากการเปิดเผยประมาณการที่เกี่ยวข้องแล้ว (ดูย่อหน้าที่ 125) กิจการต้องเปิดเผยการใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหารในกระบวนการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติและมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน พร้อมไปกับข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญหรือหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่น

123 ในกระบวนการในการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีของกิจการ ฝ่ายบริหารของกิจการต้องใช้วิจารณญาณหลายอย่างที่แตกต่างจากประมาณการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน (นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับประมาณการทางบัญชี) ตัวอย่างของการใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหาร ได้แก่

123.1 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

123.2 ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญเกือบทั้งหมดของความเป็นเจ้าของของสินทรัพย์ทางการเงินและสินทรัพย์ภายใต้สัญญาเช่าด้านผู้ให้เช่าโอนไปให้แก่กิจการอื่นเมื่อใด

123.3 โดยเนื้อหาของรายการแล้ว การขายสินค้าบางรายการถือเป็นข้อตกลงทางการเงินซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้จากการขายหรือไม่ และ

123.4 ข้อกำหนดตามสัญญาซึ่งทำให้เกิดกระแสเงินสดซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้หรือไม่

124 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 122 เป็นข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลส่วนได้เสียในกิจการอื่น* กำหนดให้กิจการเปิดเผยวิจารณญาณที่ใช้ในการพิจารณาว่ากิจการมีอำนาจควบคุมกิจการอื่นหรือไม่ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน* กำหนดว่าในกรณีที่การจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์จัดทำได้ยาก กิจการต้องเปิดเผยเกณฑ์ที่กิจการพัฒนาขึ้นเองเพื่อใช้ในการแยกประเภทอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่มีไว้ใช้งานออกจากสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามปกติธุรกิจ

แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ

125 **กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่จะส่งผลให้มีการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินภายในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียดทุกข้อ ดังนี้**

125.1 ธรรมชาติของสินทรัพย์และหนี้สิน และ

125.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

126 ในการกำหนดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินบางประเภท กิจการต้องใช้การประมาณการผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตที่จะมีต่อสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ตัวอย่างเช่น กรณีที่ไม่มีราคาตลาดที่อ้างอิงได้เพื่อใช้ในการวัดมูลค่า ประมาณการที่เกี่ยวข้องกับอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นในการวัดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภท ผลกระทบจากความล้าสมัยของเทคโนโลยีที่มีต่อสินค้าคงเหลือ ประมาณการหนี้สินซึ่งผลของคดีความในอนาคตเป็นผลจากคดีความที่ยังไม่ยุติในปัจจุบัน และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานระยะยาว เช่น หนี้สินเงินบำนาญ การประมาณเหล่านี้อาศัยข้อสมมติต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงค่าความเสี่ยงของกระแสเงินสดหรืออัตราคิดลด การเปลี่ยนแปลงของเงินเดือนในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาในอนาคต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนอื่น

127 ข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการอื่นที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการซึ่งต้องใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหารที่ได้มาอย่างยากลำบากที่สุด ใช้ความเห็นส่วนตนมากที่สุด หรือมีความซับซ้อนที่สุด ยิ่งจำนวนของตัวแปรและข้อสมมติที่มีผลกระทบต่อการแก้ไขในอนาคตที่เป็นไปได้ของความไม่แน่นอนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การใช้วิจารณญาณของผู้บริหารจะยิ่งต้องใช้จิตสำนึกมากขึ้นและซับซ้อนขึ้นเท่านั้น ซึ่งมักทำให้โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญตามมาต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย

128 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่มีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ที่มูลค่าตามบัญชีอาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป หาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์และหนี้สินนั้นถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยพิจารณาจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ระบุได้ มูลค่ายุติธรรมดังกล่าวอาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อสมมติหรือที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

129 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 นำเสนอในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจถึงการใช้วิจารณญาณของผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคตและที่มาของความไม่แน่นอนของประมาณการที่ใช้

ธรรมชาติและระดับของข้อมูลที่ให้จะแตกต่างกันตามธรรมชาติของข้อสมมติและสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประเภทของการเปิดเผยที่กิจการจัดทำ

129.1 ธรรมชาติของข้อสมมติหรือความไม่แน่นอนของการประมาณการอื่น

129.2 ความอ่อนไหวของมูลค่าตามบัญชีต่อวิธีการ ข้อสมมติ และประมาณการที่ใช้ในการคำนวณ รวมทั้งเหตุผลของความอ่อนไหวนั้น

129.3 การคลี่คลายที่คาดไว้ของความไม่แน่นอนและช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป และ

129.4 คำอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่ใช้ในอดีตเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวหากความไม่แน่นอนนั้นยังคงอยู่

130 ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 125 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณหรือการพยากรณ์ต่าง ๆ

131 ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะเปิดเผยระดับของผลกระทบที่เป็นไปได้ของข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยว่ามีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลโดยใช้ความรู้เท่าที่มีอยู่ว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจริงในปีบัญชีหน้ามีความแตกต่างจากข้อสมมติที่ใช้ ซึ่งสามารถกำหนดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ถูกกระทบ และไม่ว่าในกรณีใด กิจการต้องเปิดเผยธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินเฉพาะ (หรือประเภทของสินทรัพย์หรือหนี้สิน) ที่กระทบโดยข้อสมมติที่กิจการใช้

132 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 122 เกี่ยวกับการใช้วิจารณญาณซึ่งฝ่ายบริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของที่มาของประมาณการความไม่แน่นอนตามย่อหน้าที่ 125

133 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติบางประการที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 125 ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สินภายใต้สถานการณ์เฉพาะ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม* กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญ (รวมทั้งเทคนิคการประเมินมูลค่าและข้อมูลที่นำมาใช้) ที่กิจการใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม

ส่วนทุน

134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ

135 เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

135.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ ซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้

135.1.1 คำอธิบายสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน

135.1.2 เมื่อกิจการปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการในเรื่องเกี่ยวกับส่วนทุน กิจการต้องเปิดเผยธรรมชาติของข้อกำหนดนั้น และข้อกำหนดนั้นได้รวมเข้าเป็นการจัดการส่วนทุนอย่างไร และ

135.1.3 กิจการได้บรรลุวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการส่วนทุนอย่างไร

135.2 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน กิจการบางแห่งถือว่าหนี้สินทางการเงินบางอย่าง (เช่น หุ้นกู้ด้อยสิทธิบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของทุน กิจการบางแห่งถือว่าส่วนของทุนไม่รวมองค์ประกอบบางอย่างของส่วนของเจ้าของ (เช่น องค์ประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)

135.3 การเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนของรายการตามย่อหน้าที่ 135.1 และ 135.2

135.4 ข้อเท็จจริงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการหรือไม่ในระหว่างรอบระยะเวลา

135.5 เมื่อกิจการมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการ กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น

ข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านี้เป็นข้อมูลที่รายงานให้ผู้บริหารสำคัญทราบเป็นการภายใน

136 กิจการอาจจัดการส่วนทุนได้หลายแนวทางและการจัดการนั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กิจการในกลุ่มเดียวกันอาจรวมกิจการที่ดำเนินกิจกรรมการประกอบธุรกิจประกันภัยและกิจกรรมการประกอบธุรกิจธนาคาร และกิจการที่อาจมีการดำเนินธุรกิจอยู่ในเขตการปกครองหลายเขต เมื่อการเปิดเผยโดยรวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนและการจัดการส่วนทุนในลักษณะรวมไม่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือเป็นการบิดเบือนความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนแยกต่างหากสำหรับแต่ละข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่กิจการถือปฏิบัติ

เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ

136ก สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน กิจการต้องเปิดเผย (ถ้าไม่ได้เปิดเผยไว้ที่อื่นใด) ดังนี้

136ก.1 สรุปข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับจำนวนที่ถูกจัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ

136ก.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการสำหรับการจัดการภาระผูกพันในการซื้อคืนหรือไถ่ถอนเครื่องมือทางการเงินเมื่อถูกกำหนดให้ทำโดยผู้ถือเครื่องมือ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนหน้านี้ด้วย

136ก.3 กระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการไถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินประเภทนั้น ๆ และ

136ก.4 ข้อมูลที่เกี่ยวกับกระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการไถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินกำหนดไว้อย่างไร

การเปิดเผยเรื่องอื่น

137 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

137.1 จำนวนเงินปันผลที่กิจการเสนอหรือประกาศจ่ายก่อนวันอนุมัติให้ออกงบการเงิน ซึ่งในระหว่างรอบระยะเวลานี้กิจการยังไม่ได้รับรู้เป็นรายการจัดสรรส่วนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นทุน พร้อมทั้งจำนวนเงินปันผลต่อหุ้น และ

137.2 จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมซึ่งไม่ได้รับรู้ในงบการเงิน

138 กิจการต้องเปิดเผยเรื่องต่อไปนี้หากยังมิได้เปิดเผยไว้ที่ใดในข้อมูลเผยแพร่พร้อมกับงบการเงิน

138.1 ภูมิลำเนาและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งกิจการ และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจหากแตกต่างไปจากที่อยู่จดทะเบียน)

138.2 คำอธิบายธรรมชาติการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ

138.3 ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการ และ

138.4 กิจการที่มีอายุจำกัด ต้องแจ้งให้ทราบถึงระยะเวลาของกิจการ

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านและวันถือปฏิบัติ

139 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

139ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ค (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ง (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139จ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

139ฉ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ช (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

139ซ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ฌ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ญ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

139ฎ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ฏ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ฐ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

139ฑ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง *รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2557 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2561 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 34 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15

139ฒ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนกรกฎาคมปี 2557 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2561 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 68 71 82 93 95 96 106 และ 123 และตัดย่อหน้าที่ 139จ 139ช และ 139ฐ กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

139ณ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139ด มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนมกราคมปี 2559 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2562 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 123 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

139ต มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2560 และ*การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนมิถุนายนปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 54 และ 82 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

139ถ *การแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อปี 2561 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2563 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 15 19 ถึง 20 23 ถึง 24 28 และ 89 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมที่เกิดจาก*การแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน*ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 โดยการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* อย่างไรก็ตาม หากกิจการพิจารณาว่าการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังนั้นไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือก่อให้เกิดการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการ

ต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 โดยอ้างอิงตามย่อหน้าที่ 23 ถึง 28 50 ถึง 53 และ 54ฉ ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8

139ท *คำนิยามของความมีสาระสำคัญ* (ที่แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนตุลาคมปี 2561 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2563 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 และย่อหน้าที่ 5 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และตัดย่อหน้าที่ 6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

139ธ (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

139น *การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ปี 2564 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 10 114 117 และ 122 เพิ่มย่อหน้าที่ 117ก ถึง 117จ และตัดย่อหน้าที่ 118 119 และ 121 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

139บ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม

140 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน*

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร	บุญเลิศอุทัย	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นางสาวสุภาณี	ศรีสถิตวัตร	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
ดร.มงคล	เหล่าวรพงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวนุช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาวรุ้งนภา	เลิศสุวรรณกุล	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ตินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	ลีกิจวัฒนะ	กรรมการ
นายอธิพงศ์	อธิพงศ์สกุล	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางเยาวภา	ศรีวัฒนะศักดิ์)	กรรมการ
(นางสาวอุบลวรรณ	แสงตรง)	กรรมการ
(นางสาวฐมน	ฐิตะธนะกิจ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	กรรมการ
(นางสาวยุพาวดี	วรรณเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นายประวิทย์	ตันตราจินต์)	กรรมการ
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย	ศุภธาดา	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สัมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นายชาญชัย	ชัยประสิทธิ์	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นายปัณฑิต	มงคลกุล	อนุกรรมการ
นายเมธี	รัตนศรีเมธา	อนุกรรมการ
นายยิ่งยง	นิลเสนา	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ่นปิติพงษา	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมบัญชีกลาง		
(นางอัญชลี	ศรีอำไพ)	อนุกรรมการ
(ดร.อรพรรณ	นาคมหาชลาสินธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรรณี	วรวุฒิจงสถิต)	อนุกรรมการ
(ดร.อรพินท์	เสริมประภาศิลป์)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางวิเรขา	สันตะพันธุ์)	อนุกรรมการ
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลูน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นายอรรถพล	พิบูลธนพัฒนา)	อนุกรรมการ
(นางสาววันทนา	เจียรวัชระมงคล)	อนุกรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นวคุณ)	อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นางสาวธัญพร	อธิกุลวริน)	อนุกรรมการและเลขานุการ
นางสาวสุธีรา	หงษ์มณี	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

นางสาววราพร	ประภาศิริกุล	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวกฤตยาภร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรีรัตน์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นายพงทวี	รัตนะโกเศศ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนียศิลป์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สีนวลขำ)	อนุกรรมการ
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนูรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2563-2566

นางอุณากร	พฤฒิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร	ใจเก่งกิจ	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อุรพีวัชรีวรรณ	อนุกรรมการ
นางสาววันดี	ลีวรวัฒน์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวปวริศา	ปรีดิ์ทกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางนางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาวบุญสิตา	ภววงษ์ศักดิ์)	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
ดร.ธนาดล	รักษาพล	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปลร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2563-2566

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณี	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	ผู้ช่วยเลขานุการ